

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—000—

ΤΑΧΥΤΗΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΩΝ. Ὁ λόγος ὃν ἀπήγγειλε τὴν 6 (18) Ἰανουαρίου ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γαλλίας ἐν τῇ Βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων, ἐστάλη εἰς Ἀλγερίαν διὰ τοῦ ηλεκτρικοῦ τηλεγράφου, καὶ τυπωθεὶς ἐτοιχοκαλλήθη τὴν ἐπιούσαν, ἤτοι τὴν 7 (19) ἀπὸ πρωῒας. Τοῦτο εἶναι φαινόμενον ταχύτητος. Ἀλλὰ, ἵνα ἐννοήσωμεν καλῶς τὰς προόδους τῆς ταχύτητος, ἀνάγκη νὰ συγκρίνωμεν τὸ ἐνεστὼς μετὰ τοῦ παρελθόντος, ἀφοῦ μάλιστα καθ' ἑκάστην λαμβάνομεν ἀφορμὰς νὰ θαυμάζωμεν τὴν ταχύτητα δι' ἣς μεταδίδονται αἱ εἰδήσεις, χάρις εἰς τὸν αἰθρὸν καὶ τὸν ηλεκτρισμὸν. Τὴν ὄραν ταύτην, ἕνεκα τοῦ κατὰ τῆς Ἰνδίας πολέμου, ἀποδεικνύεται πόσον ἰσχυρὰ μέσῃ δύναται νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. Πρὸ δύο ἐτῶν, ἐν καιρῷ τοῦ ἐν Κριμαίᾳ πολέμου, εἶχον δοθῆ δοκιμὰς τινὰς ἀξιόλογα ταχύτητος· διότι αἱ ἀπὸ Σεβαστουπόλεως εἰδήσεις ἔφθασαν ἐντὸς 13 ὥρων εἰς Παρισίους, εἰ καὶ διεκόπτετο πολλαχῶς τὸ ηλεκτρικὸν σύρμα, ὅτε μεταφέροντο ἐκεῖναι ὑπὸ ταχυδρόμου ἐντὸς 12 ὥρων. Τὸ διάστημα ἦτον 900 λευγῶν.

Σήμερον αἱ ἀπὸ Ἰνδιῶν εἰς Λονδίνον εἰδήσεις φθάνουσιν ἐντὸς 25 ἡμερῶν, διατρέχουσαι 5,000 περίπου λευγῶν. Ἴδου δὲ πῶς μεταδίδονται· τὸ φέρον τὰ ἔγγραφα αἰθροπλοῦν μεταδίδονται ἀπὸ Καλκούτας εἰς Σουέζ ἐντὸς ἡμερῶν 24· ἀμα δὲ ἀριχθέντος ὁ Βρεταννὸς πρόξενος κοινοποιεῖ διὰ τοῦ ηλεκτρικοῦ σύρματος σύντομον περίληψιν τῶν ἐγγράφων εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐκεῖθεν δὲ δὲ εἰς Μελίτην δι' ὑποβρυχίου σύρματος, ἐκ Μελίτης εἰς Σαρδηνίαν καὶ Ἀλγερίαν δι' ἄλλων ὑποβρυχίων συρμάτων, ἐξ Ἀλγερίας εἰς Μασσαλίαν διὰ τετάρτου σύρματος, ἐκ Μασσαλίας εἰς Κάλετον διὰ τοῦ ηλεκτρικοῦ τηλεγράφου, ἀπὸ δὲ Καλέτου εἰς Δούβρον διὰ πέμπτου ὑποβρυχίου σύρματος, καὶ ἐκ Δούβρου εἰς Λονδίνον διὰ τοῦ ηλεκτρικοῦ τηλεγράφου. Πᾶσαι δὲ αὗται αἱ ἀπεστολαὶ ἐνεργοῦνται ἀπὸ Σουέζης ἐντὸς τινῶν ὥρων.

Ἴδιωμεν ἤδη καὶ διὰ ποίως ταχύτητος ἢ μᾶλλον βραδυτήτος ἐπέλλοντο ἄλλοτε αἱ εἰδήσεις.

Ἡ περὶ Φοντανουὰ μάχη καθ' ἣν Λοδοβίκος ὁ ΙΒ' καὶ ὁ στρατάρχης τῆς Σαξωνίας ἐνίκησε τοὺς Ἀγγλοὺς, συνεκροτήθη τὴν 11 Μαΐου 1745· ἡ δὲ εἰδήσις ἔφθασεν εἰς Παρισίους τὴν 15, ὃ ἐστὶ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας. Ἀνηγγέλη δὲ ἀπλῶς ὑπὸ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Γαλλίας μεταξὺ ἄλλων ἀσημάντων εἰδήσεων.

Ἡ περὶ Ἀουστερλίτσιον μάχη, ἣτις ἐγένετο τὴν 2 Δεκεμβρίου 1805, ἀνηγγέλη ὑπὸ τοῦ Μηνύτορος τὴν 12, ἤτοι μετὰ δέκα ἡμέρας, κομισθείσης τῆς εἰδήσεως ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Lebrun, ὑπασπιστοῦ τοῦ αὐτοκράτορος. Ἡ δὲ περὶ αὐτοῦ λεπτομερὴς ἐκδοσις ἐδημοσιεύθη τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Ἀλγερὶς ἐκυριεύθη τὴν 5 Ἰουλίου 1830· ἡ δὲ εἰδήσις ἔφθασεν εἰς Παρισίους τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐσπέρας.

Ἄρχ. τὸ 1745 ἡ εἰδήσις μάχης σπουδαιοτάτης συγκροτηθείσης μόλις 75 λεύγας μακρὰν τῶν Παρισίων, ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν.

Τὸ 1805, ἡ περὶ Ἀουστερλίτσιον μάχη, συγκροτηθεῖσα 400 λεύγας μακρὰν τῶν Παρισίων, ἐγνώσθη ἐνταῦθα ἐντὸς δέκx ἡμερῶν.

Τὸ 1830, ἡ ἐξ Ἀλγερίας εἰδήσις ἔφθασεν εἰς Παρισίους ἐντὸς ἑκτῶ ἡμερῶν.

Τὸ 1855, ἡ εἰδήσις τῆς ἀλώσεως τῆς Σεβαστουπόλεως, 900 λεύγας ἀπεχούσης τῶν Παρισίων, ἐγνώσθη ἐνταῦθα ἐντὸς δεκατριῶν ὥρων.

Τὸ 1858, αἱ μὲν ἀπὸ Ἰνδίας εἰδήσεις, 5,000 λευγῶν ἀπεχούσης τοῦ Λονδίνου, φθάνουσιν ἐνταῦθα ἐντὸς εἰκοσιπέντε ἡμερῶν, εἰς δὲ λόγος ἐκ τεσσάρων σελίδων φθάνει ἀπὸ Παρισίων εἰς Ἀλγερίαν ἐντὸς δύο ὥρων μόνον.

Ἡ σύγκρισις αὕτη μαρτυρεῖ ὅτι ὁ ἀνθρώπινος νοῦς θέλει ταχέως ὑπερβῆ καὶ τὰ ὅρια εἰς ἃ εὐρίσκειται σήμερον.

ΜΙΣΟΓΥΝΑΙ. Εἶπομεν ἄλλοτε ὅτι οἱ Μορμόνοι σοῦσι μετὰ πολλῶν γυναικῶν ἐν Ἀμερικῇ· ἀλλ' αἴφνης ἐφάνη παρ' αὐτοὺς ἄλλη αἴρεσις πάντῃ ἀντίθετος, ἥς οἱ ὀπαδοὶ ὤμοσαν μίση, ἀσπενδον κατ' ἔλου τοῦ γυναικείου φύλου. Συγκροτηθεῖσαι ἤδη τῆς ἰταρείας, τὰ μέλη αὐτῆς εἰσὶ, καὶ πρέπει νὰ εἶναι, ἢ ἀγαμοὶ ἢ γῆροι· κατὰ δὲ τὸ κατεστάτικόν αὐτῆς πᾶσα ἐνδειξὶς σεβασμοῦ πρὸς τὰς γυναῖκας ἀπαγορεύεται. Ἐπιβάλλεται δὲ καὶ πρόστιμον εἰς πάντας ἕστις μειδιᾷσι πρὸς γυναῖκα, ἢ ὀμιλεῖσι ἢ χαιρετίζουσι ἢ κἄν ἰδῶσι αὐτήν. Ἐν ἡποτριπῇ ἀποβάλλεται ὁ τοιοῦτος διὰ παντός. Οἱ Μισογύναι αὗτοι ἐδημοσιεύουσιν καὶ πολλὰ φυλλάδια, ἐν αἷς ἡ γυνὴ καταγγέλλεται ὡς τὸ κινδυνωδέστατον πάντων τῶν πλασμάτων. Συνέρονται δὲ καθ' ἑβδομάδα ἐν αἰθρῷ, ἥς οἱ τοῖχοι καλύπτονται ὑπὸ ἐπιγραφῶν πολυγλώττων καὶ ζωγραφιστῶν. Ὁ Σεισπῆρ ἱσταται παρὰ τῷ Εὐρωπαϊῷ, ὁ Ἀσημάρ, τῆς Φλωρεντίας ποιητὴς, παρὰ τῷ Ἰουδαίῳ, κλ., ὡς καὶ ὁ ἰδιότροπος ἐκεῖνος Γάλλος ὁ γράψας τὸ ἐξῆς ἐπιτόμιον·

« Ἐδῶ κεῖται ἡ γυνή μου,
 » Κεῖται δὲ κατ' ἐπιτυχίαν,
 » Καὶ διὰ τῆς ἐδικῆς της
 » Κ' ἐδικῆς μου ἡσυχίας. »

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Τοῦ φυλλαδίου 188.

—000—

Σελ. 473. στήλ. 6'. στίχ. 2. ἀντί, ὡς φῶς τε, ἀνάγν. ὡς φῶς τε. Αὐτ. στίχ. 47. ἀντί ν' ἀκούη ἐκεῖνον, ἀνάγν. ἐκεῖνον. Σελ. 474. στήλ. α'. στίχ. 19. ἀντί, καὶ τοῦ θανάτου, ἀνάγν. ἢ τοῦ θανάτου. Αὐτ. στίχ. 24. ἀντί, ἀφοῦ ὁ λόγος εὐδένυσται, ἀνάγν. ὁ λόγος.

—000—